

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z 13.05.2022 r. (znak: 150000/RW/62281/2022), wydaną na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 3-6 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 z późn. zm.), odmówił A. F. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu powyższej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. powołał się na treść wskazanych w decyzji przepisów oraz podniósł, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 11.05.2022 r. orzekła, że stan zdrowia wnioskodawczyni nie uzasadnia przyznania jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego i w związku z tym A. F. nie ma prawa do tego świadczenia.

Wnioskodawczyni A. F. w dniu 07.06.2022 r. (data prezentaty ZUS) odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu tego odwołania A. F. podniosła, że jej niezdolność do pracy wynika z wielu schorzeń, zaś obecnie może wykonywać jedynie prace przeznaczone dla osób mniej wykwalifikowanych, bowiem od lat nie wykonuje wyuczonego zawodu nauczyciela, co spowodowało utratę prawa do jego wykonywania. Wnioskodawczyni podkreśliła, że od 2018 r. pracuje w sklepie spożywczo – wędliniarskim jako sprzedawca zaopatrzeniowiec, a praca ta wymaga sprawności obu rąk, schylania się i podnoszenia ciężarów, czego z uwagi na choroby nie może robić. W ocenie wnioskodawczyni, najpoważniejszą chorobą, uniemożliwiającą wykonywanie pracy są schorzenia kręgosłupa i szyi, do tego choruje na cukrzycę, nadciśnienie tętnicze oraz stany zwyrodnieniowe kolana i wobec tego, zdaniem wnioskodawczyni, treść zaskarżonej decyzji odmawiającej jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego stoi w sprzeczności z dokumentacją lekarską (k. 5-7).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na to odwołanie z dnia 21.06.2022 r. (data prezentaty) wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując jednocześnie swoje stanowisko zawarte w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji (k. 3).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. F. jest zatrudniona przez D. P. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...) w S. i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym.

Podkreślić przy tym należy, iż A. F. została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z przyczyny o symbolu 05-R, okresowo do dnia 30.04.2023 r. i z uwagi na tą niepełnosprawność wymaga odpowiedniego zatrudnienia w warunkach pracy chronionej.

U A. F. rozpoznano zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa z ciasnotą kanału i otworów m/k oraz uciskiem nerwów rdzeniowych w odcinku lędźwiowym, uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej, więzadła krzyżowego przedniego i chondromalację IV stopnia stawu kolanowego lewego w trakcie leczenia, nadciśnienie tętnicze oraz cukrzycę typu 2. Choroba i dysfunkcja stanu kolanowego lewego istnieje u A. F. od lutego 2022 r. Wskazać również należy, że nadciśnienie tętnicze wnioskodawczyni ma lekki przebieg i jest dobrze kontrolowane, zaś cukrzyca typu 2 jest wyrównana.

A. F. przebywała na zwolnieniu lekarskim ze względu na niezdolność do pracy z powodu choroby i z tego tytułu pobierała zasiłek chorobowy od dnia 03.11.2021 r. do dnia 03.05.2022 r.

W międzyczasie z uwagi na zbliżające się pełne wykorzystanie zasiłku chorobowego, w dniu 23.03.2022 r. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o świadczenie rehabilitacyjne.

A. F. wykorzystała 182-dniowy okres zasiłkowy z upływem dnia 03.05.2022 r.

Z uwagi na stan zdrowia A. F. nie odzyskała zdolności do pracy w dniu 04.05.2022 r.

W trakcie rozpoznawania wniosku o świadczenie rehabilitacyjne, lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 21.04.2022 r. ustalił, iż A. F. nie jest niezdolna do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS A. F. złożyła sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 11.05.2022 r. także ustaliła, iż A. F. nie jest niezdolna do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Na podstawie tego orzeczenia komisji lekarskiej ZUS Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z 13.05.2022 r. (znak: 150000/RW/62281/2022) odmówił A. F. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Od powyższej decyzji A. F. odwołała się w niniejszej sprawie.

A. F. przeżyła leczenie operacyjne stawu kolanowego lewego w lipcu 2022 r. i wymagała rehabilitacji. Leczenie operacyjne i rehabilitacyjne rokowały odzyskanie przez wnioskodawczynię zdolności do pracy zarobkowej. Prognozowany czas odzyskania zdolności do pracy zarobkowej był datowany na 01.10.2022 r. i wobec tego A. F. spełniła przesłanki uprawniające ją do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 4.05.2022r. do 30.09.2022r.

Dowody: akta (...) Oddział w K., dokumentacja medyczna złożona do akt niniejszej sprawy, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności A. F. z dn. 27.04.2021 r. (k. 15) opinia biegłego sądowego specjalisty ortopedii G. S. (k. 29-31), opinia biegłego sądowego specjalisty chorób wewnętrznych - kardiologa Z. K. (k. 33-34).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni A. F. należało uznać za zasadne i zasługujące na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 z późn. zm.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy (ust. 1), przy czym świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (ust. 2), a o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 i 2, orzeka lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ust. 3). Od orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczonemu przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie i na zasadach przewidzianych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (ust. 4), natomiast Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może zgłosić zarzut wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika w terminie i na zasadach przewidzianych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (ust. 5). Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie wniesiono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczenia rehabilitacyjnego (ust. 6).

Spór między stronami w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy A. F. odzyskała zdolność do pracy z dniem 04.05.2022 r. i czy zatem przysługuje jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego po wykorzystaniu przysługującego jej zasiłku chorobowego. Lekarz orzecznik ZUS, a następnie także komisja lekarska ZUS orzekli bowiem w swoich orzeczeniach, odpowiednio z dnia 21.04.2022 r. i 11.05.2022 r., że A. F. nie jest niezdolna do pracy i że brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego, natomiast wnioskodawczyni kwestionowała prawidłowość tych orzeczeń i domagała się przyznania jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W związku z tym, Sąd mając na względzie powyższe i rozpoznając odwołanie A. F., po analizie dokumentacji zawartej w aktach sprawy, przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy: ortepedy i specjalisty chorób wewnętrznych -

kardiologa na okoliczność, czy wnioskodawczyni A. F. z dniem 04.05.2022 r. odzyskała zdolność do pracy, czy też nadal była niezdolna do pracy, a jeśli tak, to czy dalsze leczenie i rehabilitacja rokowały odzyskanie przez nią zdolności do pracy i w jakim okresie czasu (k. 24).

Powołany biegły sądowy G. S. – specjalista ortopedii i traumatologii, rozpoznał u A. F.: zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa z ciasnotą kanału i otworów m/k oraz uciskiem nerwów rdzeniowych w odcinku lędźwiowym, uszkodzenie łąkotki przysrodkowej, więzadła krzyżowego przedniego i chondromalację IV stopnia stawu kolanowego lewego w trakcie leczenia. W konkluzji swej opinii biegły stwierdził, iż w dniu 04.05.2022 r. A. F. nie odzyskała zdolności do pracy, leczenie operacyjne i rehabilitacyjne rokują na odzyskanie przez nią zdolności do pracy zarobkowej, a prognozowany czas odzyskania zdolności do pracy zarobkowej datuje się na 01.10.2022 r. Powyższe wnioski biegły uzasadniał tym, że choroba i dysfunkcja stanu kolanowego lewego istnieje od lutego 2022 r. i do roku 2023 r. ze względu na umiarkowaną niepełnosprawność ma ograniczoną zdolność do pracy zarobkowej. Ponadto biegły podkreślił, że leczenie operacyjne stawu kolanowego lewego przeprowadzono u wnioskodawczyni w lipcu 2022 r. i obecnie wymaga rehabilitacji (zob. opinię biegłego - k. 29-31).

Z kolei powołany biegły sądowy Z. K. – specjalista chorób wewnętrznych - kardiolog, rozpoznał u A. F. nadciśnienie tętnicze oraz cukrzycę typu 2 i w konkluzji swej opinii stwierdził, iż z powodów kardiologiczno-internistycznych z dniem 04.05.2022 r. A. F. odzyskała zdolność do pracy. Wniosek ten biegły uzasadniał tym, że niezdolność do pracy nie wynikała ze schorzeń kardiologiczno-internistycznych, albowiem nadciśnienie tętnicze jest dobrze kontrolowane i ma lekki przebieg, zaś cukrzyca typu 2 jest wyrównana (zob. opinię biegłego - k. 33-34).

W ocenie Sądu, opinie tych biegłych zostały opracowane w sposób prawidłowy i rzetelny. Poddają się one bowiem pozytywnej weryfikacji w oparciu o kryteria, takie jak: zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłych, podstawy teoretyczne opinii, a także sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w opiniach wniosków (SN z dnia 07.11.2000 r., I CKN 1170/98). Powołani biegli w sposób nie budzący wątpliwości przedstawili sposób swego rozumowania w dochodzeniu do wniosków końcowych opinii. Nadto podkreślić należy, iż są oni specjalistami w swojej dziedzinie, posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie, a swoją opinię sformułowali na podstawie w szczególności dokładnej analizy akt sprawy, w tym dokumentacji lekarskiej. Godzi się także zauważyć, że opinie biegłych są wyczerpujące, jasne, spójne wewnętrznie i logicznie przekonywujące. Zdaniem Sądu, należało zatem ze względu na powyższe uznać, iż opinie biegłych sądowych: specjalisty ortopedy G. S. oraz specjalisty kardiologa Z. K. są w pełni wiarygodne, tym bardziej, że strony niniejszego postępowania tychże opinii biegłych nie kwestionowały.

Skoro więc z ustaleń biegłego sądowego, specjalisty ortopedy G. S., wynika jednoznacznie, iż w dniu 04.05.2022 r. A. F. nie odzyskała zdolności do pracy i że przysługuje jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres do 30.09.2022 r., to należało uznać, iż zaskarżona decyzja organu rentowego, odmawiająca jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego jest nieprawidłowa, czyli wadliwa, a wobec tego odwołanie A. F. jest uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd uwzględniając to odwołanie zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał A. F. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 04.05.2022 r. do dnia 30.09.2022 r., orzekając jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sędzia Ryszard Karczewski